

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἢ δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγένει τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Γνωστοποιούμεν εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν, ὅτι κατὰ προτροπὴν φιλομούσων τινῶν γονέων συνεστήσαμεν ἐφέτος ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἐκπαιδευτηρίῳ καὶ πρώτην (Α') γυμνασιακὴν τάξιν, ἐν ἣ καθιγεται τοῦ ἐνταῦθα Β. Γυμνασίου διδάξουσι τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα μαθήματα, καὶ ὅτι αἱ μὲν ἔγγραφαὶ τῶν μαθητῶν ἀρχοῦνται τὴν προσεχῆ δευτέραν (27 φθίνοντος) ἀπὸ τῆς 9—12 καὶ ἀπὸ τῆς 3—5 ὥρ. μ. μ., τὰ δὲ μαθήματα ὀριστικῶς ἀπὸ τῆς 3 ἐπιόντος Σεπτεμβρίου.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 25 Αὐγούστου 1879

Ὁ Διευθυντὴς
 Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

Αἱ ἔγγραφαὶ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἤρξαντο σήμερον. Οἱ δὲ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκπαιδεύσωσι τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν αὐτῷ δύνανται νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο, κείμενον πλησίον τοῦ εἰρηνοδικείου Ἐρμουπόλεως, καὶ νὰ ἐγγράφωσι τὰ τέκνα των.

Κρείττονας πληροφορίας δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ βουλόμενοι ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας παρὰ τῆς διευθύνσεως. Ὡραὶ ἐγγραφῆς ὀρίζονται καθ' ἑκάστην ἢ 9η μέχρι τῆς 12ης Π. Μ.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 25 Αὐγούστου 1879

Ἡ Διευθύντρια
 ΜΑΡΙΓΩ ΠΟΛΙΤΟΥ

Ἑλληνικὸν ζήτημα.

Εἰς τοὺς «Καιροὺς» ἐπιστέλλουσι τηλεγραφικῶς ἐκ Παρισίων: «Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Σαβφὲτ ἐδήλωσε τῷ κ. Φουρνιὲ ὅτι ἀὸ Σουλτάνος δὲν θὰ ἐπτρέψῃ νὰ ἀσκηθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ζήτηματι πίεσις, ἀπάδουσα πρὸς τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ ἀξιοπρέπειαν ἢ πρὸς τὴν τοῦ κράτους του, πεπεισμένος ὢν ὅτι ἡ ἐξουσία του καὶ τὰ δικαιώματά του τυγχάνουσι τῆς ὑποστηρίξεως πολλῶν δυνάμεων. Καίπερ μὴ ἔχων ρητὴν πρὸς τοῦτο ἐντολήν, δύνamai, νομίζω, νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ εἰδήσις εἶναι ἀνυπόστατος καὶ ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις οὐδὲν γινώσκει τὸ ὑπεμφαινόμενον τιαυτὴν μεταβολὴν ἐν ταῖς διαθέσεσι τοῦ Σουλτάνου περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος. Ἀπ' ἐναντίας, ἡ γαλλικὴ

κυβέρνησις ἔχει λόγους νὰ φρονῇ ὅτι τὸ ζήτημα θὰ λυθῇ τάχιστα καὶ κατὰ τρόπον εὐχάριστον. Ἐνδέχεται ἡ Ῥωσσία νὰ μὴ συνιστᾷ ἐπειγόντως τῇ Πύλῃ σπουδὴν, ἀλλ' ὁ Σουλτάνος δὲν ἔχει οὐχ ἥττον δίκαιον, βεβαιῶν ὅτι ἡ ἀντίστασις του ἐπιδοκιμάζεται ὑπὸ πλείονων δυνάμεων. Αὐτὴ ἡ Ῥωσσία ἐν τῷ συνεδρίῳ ἐποιήτατο θερμότηας δηλώσεις ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, αἱ δὲ λοιπαὶ δυνάμεις συνετάχθησαν ῥητῶς μετ' αὐτῆς. Τὸν ἐλάχιστον ζῆλον ἐπέδειξατο ἴσως ἡ Ἀγγλία. Ἀλλ' ἡ διαγωγὴ αὕτη ἐπεβάλλετο αὐτῇ, ὡς ἐκ τῆς θέσεως, ἣν εἶχεν ἀναλάβῃ, ὑπερασπιζουσα τὴν ἀκεραιότητα τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἐντὸς τῶν ὁρίων, ἐν αἷς ἡ διατήρησις τῆς ἀκεραιότητος ἦτο δυνατὴ. Δὲν πρέπει οὐχ ἥττον νὰ ὑποθεθῇ ὅτι αἱ δυνάμεις τῶν Ἑλληνικῶν ἀξιώσεων ὑπερεμάχθησαν ἀπλῶς ἐκ φιλελληνισμοῦ. Τὸ 24ον ἄρθρον ἀνεγρᾶφη ἐν τῇ συνθήκῃ ἕνεκεν ὑψηλοτέρων καὶ γενικωτέρων λόγων, λόγων, οὗς περιττὸν κρίνω νὰ συζητήσω, ἀλλ' οἷτινες οὐχ ἥττον ὑφίστανται καὶ νῦν ὡς ἐπὶ τοῦ συνεδρίου καὶ οἷτινες ἔτυχον ἐπὶ τέλους τῆς ἐντόνου συναιέσεως τοῦ γερμανοῦ ἀρχικαγκελαρίου, κατ' ἀρχὰς λίαν ψυχροῦ. Πιστεύω ὅτι οὐδεμία δύναμις μετέβαλεν ἔκτοτε γνώμην. Ἀδύνατον θεωρῶ ἐπομένως νὰ ἐδήλωσεν ὁ Σουλτάνος ὅτι ἡ ἀντίστασις του ὑποστηρίζεται ὑπὸ πλείονων δυνάμεων. Ὁ Σουλτάνος γινώσκει ἄριστα ὅτι, ἐφ' ὅσον μένει ἄλυτον τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα, οὐδεμία ὑπάρχει ἐλπίς νὰ βελτιωθῇ ἡ ἀρρήτος οικονομικὴ κατάστασις, ἣτις παρατεινομένη εἰς δεινότατον θὰ ἐνέβαλλε κίνδυνον τὸ κράτος. Ὅσω μέγα καὶ ἂν ὑποθεθῇ ὁ φανατισμὸς τῶν τούρκων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ συγκινηθῶσιν ἐκ τιαυτῆς ἀπειλῆς, καθὸ γινώσκοντες ὅτι ἡ περάτωσις τῆς οικονομικῆς κρίσεως εἶναι ἀδύνατος ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῆς Γαλλίας. Ἄλλος λόγος, ὅπως ἀμφιβάλλω περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς εἰδήσεως, εἶναι ὅτι κομιστῆς τοῦ πρὸς τὸν κ. Φουρνιὲ μνηύματος τοῦ Σουλτάνου λέγεται ὅτι ἦν ὁ Σαβφὲτ πασᾶς. Ὁ κ. Βαδισκτῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀγορεύσει του ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἀνέφερε τοὺς ἐξῆς λόγους ὀθωμανοῦ πολιτικοῦ: «Γινώσκω τίνος ἔχομεν ἀνάγκην. Δέον νὰ λύσωμεν ἢ,τι τάχιον τὰ ὀροθετικὰ ζητήματα, νὰ εὐχαριστήσωμεν ἢ τὴν Εὐρώπην, εἶτα δὲ ν' ἀφιερῶμεν ἀποκλειστικῶς εἰς ἢ τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν καὶ νὰ λησμονηθῶμεν. Ὁ ὀθωμανὸς πολιτικός, ὅστις ἐξεστόμισε τὰς συνετάς ταύτας λέξεις, ἦν ὁ Σαβφὲτ, δὲν δύνamai δὲ νὰ παραδεχθῶ ὅτι μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐπαλινώθησεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ προτιμῆσῃ νὰ παραιτηθῇ μᾶλλον, ἢ νὰ διαβίβασῃ μῆνυμα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον πρὸς τὰς ἰδίας ἐαυτοῦ πεποιθήσεις περὶ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας του».

Τὸ γνωστὸν βωσικὸν ὄργανον ἢ «Ἄρκτος» τῶν Βρυξελλῶν ἐξανέστη κατὰ τοῦ ἀνωτέρου ὑπαινεγμοῦ τοῦ ἀγγλικοῦ φύλλου, διακηρύξαν ὅτι ἡ Ῥωσσία ἐδήλωσεν ἐν τῷ συνεδρίῳ ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος μέτρα τῶν δυνάμεων, ἐκ τῆς γραμμῆς δὲ ταύτης δὲν παρεξέκλινεν οὐδέ στιγμήν.

Ῥάπισμα κατὰ τοῦ δόλου.

Διόλου δὲν συνιστᾷ τὸν κ. Τρικούπη, ἄνδρα ὀφείλοντα νὰ πολιτευθῆται εὐκρινῶς καὶ ἀνδρικώτατα, ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπάτη, ἦν τότε προφανῶς διὰ τοῦ ὄργανου του, «Ἔιρας», μετῆλθε καὶ μετέρχεται κατὰ τοῦ Α. Δεληγεώργη καὶ τῶν συνδυασθέντων μετ' αὐτοῦ ἐν Μεσολογίῳ, ὅταν ὑπόλοιποι καὶ μετὰ ἰσοϋτικῆς πονηρίας γράφει περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐκτίθεται, τὴν ὑπουργικὴν ὑποψηφιότητα περιβεβλημένος. Ὁ Α. Δεληγεώργης οὐδὲ κατὰ νῦν εἶχε ποτε νὰ πολιτευθῆ. Ἄν δὲ τοῦτο ἦδη ἀπεφάσιζε, τὸ ἀπεφάσισε μετὰ πολλοὺς ἐνδοσιασμοὺς καὶ μετὰ ἐπανεληθμένας παρακλήσεις τῶν ἐν Μεσολογίῳ φίλων τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ του, ἀπὸ πρὸς τοῦτο καὶ οἱ τὸ κόμμα τοῦ μακαρίτου Ἐπαμεινώνδα ἀποτελοῦντες βουλευταὶ τὸν παρώτρυναν. Ἄν λοιπὸν ὁ κ. Δεληγεώργης κατέρχεται εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, κατέρχεται ἐν σταδίῳ προπαρασκευασμένης καὶ ἐκδεδηλωμένης ἐν Μεσολογίῳ ἐπιρροῆς, ἐπομένως οὐδεμίαν ἀνάγκην εἶχε νὰ περιβληθῆ τὴν τῆς ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος τήβενον.

Προκειμένου δὲ μετὰ τὰς ἐκλογὰς νὰ κάμῃ διάκρισιν ὁ Α. Δεληγεώργης, ὡς ἄτομον, οὐχὶ ὡς μέλος ἢ ἀρχηγὸς κόμματος, μεταξὺ Τρικούπη καὶ Κουμουδούρου, φρονούμεν ὅτι ἤθελε προτιμᾶσθαι ὡς κρείττονα τὸν κ. Κουμουδούρου. Διότι οὗτος, ὡς πολιτευόμενος, ὑπῆρξεν ἀείποτε ἀντίθετος τῷ ἀδελφῷ του, ὡς ἄνθρωπος ὅμως πάντοτε ἀπέδειξε πρὸς αὐτὸν καὶ ἰδίως κατὰ τὸ ἀπευκατῆον δρᾶμα τῆς τελευταίας τοῦ ἀνδρός, ὅτι καὶ τὸν ἡγάπα καὶ τὸν ἐξετίμα ὑπὲρ τὸν κ. Τρικούπη. Ἀπ' ἐναντίας δὲ ὁ κ. Τρικούπης ἀείποτε διετέλεσε φθονῶν τὸν συμπολίτην του καὶ ἐνιστάμενος εἰς πᾶσαν πολιτικὴν αὐτοῦ πράξιν, ὅσον συμπερούσα καὶ ἂν ἦτο αὕτη εἰς τὸ ἔθνος, διότι δὲν ἠνείχετο νὰ σκιαζῆται παρ' αὐτοῦ. Καὶ μετὰ τὸν θάνατον δὲ ἐκείνου, πάλιν ἀκολοθεῖ τὰ αὐτὰ τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης μέσα πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀποθανόντος ἀντιπάλου του, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διαβάλλων αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον ἔρποντα πρὸ τῶν κυβερνῶντων. Τὰ τοιαῦτα δὲν ὠφελοῦσι βεβαίως οὔτε τὸν κ. Τρικούπη οὔτε τοὺς εὐαριθμοὺς φίλους του, διότι οἱ ἀδελφοὶ Δεληγεώργη καὶ ἐκτός καὶ ἐντός τῆς Ἑλλάδος τόσην πληθύνει εὐκρινῶν φίλων ἔχουσιν, ὥστε ὅποιον λίθον καὶ ἀνακινήσῃ ὁ κ. Τρικούπης θὰ εὕρῃ ὑπ' αὐτὸν καὶ ἓνα Δεληγεωργιστὴν. Αὐτοὶ δὲ οἱ Δεληγεωργισταὶ, τοῦλάχιστον ἐν Σύρῳ, συντρέχουσι τὸν ἓνα ἢ δύο φίλους του, ὅπερ ἦδη ζήτημα καθίσταται ἂν ὑὰ τὸ πράξωσι.

Ἄριθ. 5,530.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 29 τοῦ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1877 νόμου, περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν, γνωστοποιῶ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Σύρου, ὅτι ὑποψήφιοι διὰ τὴν θέσιν τοῦ βουλευτοῦ ἀνεκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν ἐν τῇ χθεσινῇ αὐτοῦ συνεδριάσει οἱ ἑξῆς:

1) Βαφιαδάκης Ἀμβρόσιος, 2) Γρυπάρης Γ. Ἰωάννης, 3) Δούμας Δ. Ἰωάννης, 4) Καράλλης Μ. Παντιᾶς, 5) Κα-

τσάκος Κωνσταντῖνος, 6) Μπούμπουλης Γεώργιος, 7) Εἰσὸς Στέφανος, 8) Πετρίτσος Ἀντώνιος, 9) Πολύδωρος Πέτρος, 10) Σκουλούδης Στέφανος, 11) Σούτσος Νικόλαος, 12) Στεφάνου Ἀντώνιος.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα θέλει δημοσιευθῆ ἐπιμελείᾳ τῶν δημάρχων τῆς ἐπαρχίας Σύρου ἐν τε ταῖς πρτεουσαῖς τῶν δῆμων τῶν καὶ τοῖς συνιστῶσιν αὐτοῦ, χωρὶς διὰ κήρυκος καὶ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη, εἰς γνῶσιν τοῦ καινοῦ.

Ἐν Ἐβρουπόλει, τῇ 31 Αὐγούστου 1879.

Ὁ Νομάρχης
Δ. ΘΕΟΧΑΡΙΣ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Μετὰ πολλῆς λαμπρότητος καὶ ἀξιοπρεπείας ἐτελέσθη τὴν 29 φθίνοντος ἢ κατὰ τὴν ἐξουχὴν Ποσειδωνίας ἐτησίᾳ πκνήγυρις τοῦ ἀγίου Ἰωάννου, πολλῶν προσκυνητῶν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης συνελθόντων ἐκεῖ. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ναοῦ, καθ' ἃ ἐμάθομεν, φιλοφρονέστατα ἐδεξιῶθη τοὺς ἐορταστάς.

— Ἡ κατὰ τοῦ κ. Μπούμπουλη ἐπιθεσις, μετὰ τόσῃς ἐμπαθείας γινομένη παρὰ τινῶν ἐνταῦθα, οὔτε δικαία εἶναι οὔτε ὠφελεῖ τοὺς ὑποκινούντας τὴν νεκρὰν δημοσιογραφίαν τῆς πόλεως ἡμῶν νὰ γράφῃ κατ' αὐτοῦ μετὰ τόσῃς χολῆς. Ἐπειδὴ οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκουσιν οἱ διὰ τοιούτων μέσων ἀποπειρώμενοι νὰ βλάψωσιν αὐτὸν, ἢ τὴν ἀποτυχίαν αὐτοῦ κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς, οὗτοι δὲ δὲν εἶναι ἀγνωστοί, μηδὲ ἀγνωστοὶ αἱ λόγοι τῆς κατ' αὐτοῦ καταφορᾶς, εἶναι ἀνάγκη νὰ δηλώσωμεν τούτοις, ὅτι πολὺ περισσότερον βλάπθονται παρ' ὅσον βλάπτουσι. Νομίζομεν δὲ δι-γλώσσα ἀπαθὴς καὶ πειστικῆ, καὶ συζήτησις ἀμερόληπτος καὶ δικαία, ἡδύνατο νὰ διαλευκάνῃ τὸ ζήτημα κάλλιον καὶ νὰ πείσῃ τοὺς ἐκλογεῖς περὶ τοῦ ἂν καλῶς ἢ κακῶς ἀντιπροσωπεύει τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν ὁ κ. Μπούμπουλης. Ποτὲ ὅμως ἡ ἀγρία καὶ ἐμπαθὴς ἐπιθεσις δὲν δύναται νὰ πείσῃ μηδὲ νὰ βλάψῃ τὸ ἀδίκως προσβαλλόμενον πρόσωπον· τούναντίον δὲ ὠφελεῖ τοῦτο τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἀδικαιολόγητος καταντᾷ ἡ ἐπιθεσις αὕτη.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπεσεκέφθη αὐθις τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. Στέφανος Σκουλούδης, τυχὼν ἐξαιρέτου ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν μας.

— Ἀπεκδέεται ἐπίσης εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα ὁ νέος Γρυπάρης, παραιτηθεὶς τῆς θέσεως δικαστοῦ. Τὸν κ. Γρυπάρην, πρῶτην φορὰν μέλλοντα νὰ πολιτευθῆ, περιουσιῶσι πάντα τὰ προσόντα τοῦ ἰκανοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν. Ταῦτα γράφοντες δὲν νοοῦμεν ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ ὑποψήφιοι βουλευταὶ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας εἶναι λόγου ἀνάξιοι, ἀλλὰ θεωροῦμεν, περιττὴν πᾶσαν περὶ αὐτῶν σύστασιν, καθὼ γνωστῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Μόνον τὸν κ. Εἰσὸν ἀγνωοῦμεν ἔτι, περὶ οὗ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν, ὅταν καὶ τοῦτον αὐτοπροσώπως ἴδωμεν.

— Ἀνεγνώμεν τὸ ἀγγελμα τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Παντιᾶ Καράλλη πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας. Ὁ κ. Καράλλης, νέος ἀγαπώμενος παρὰ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, κηρύσσεται ὑπέρμαχος τῶν νεωτέρων ἰδεῶν, καὶ πικρὸς ἐπικριτὴς τοῦ διέποντος τὴν χώραν ἡμῶν συστήματος, ἐπομένως ἐκ τῶν προτέρων ὑπόσχεται ἡμῖν ὅτι θὰ ταχθῆ ἐν ταῖς τάξεσι τῶν πολεμίων τοῦ ὄλεθρου τούτου συστήματος, τοῦ συγκερασμοῦ δηλονότι τῆς νομοθετικῆς μετὰ τῆς ἐκτελεστικῆς

κῆς, ἐξουσίας, ἤτοι τῆς ἀθεμίτου συναλλαγῆς μεταξύ ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους καὶ τῶν κυβερνώντων αὐτό. ἠθέλωμεν ἐπισημάνωμεν διὰ τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Καράλη, ἐὰν ἀμφότερα δὲν ἀντεμάχοντο πρὸς αὐτὰ τὰ πραγματικά γεγονότα, ἤτοι τὸ ὅτι ὑποδεικνύεται ἄνωθεν ὡς ὑπουργικὸς ὑποψήριος. Τὴν ἀντίφασιν λοιπὸν καὶ ἀσυνέπειαν ταύτην τοῦ προγράμματος τοῦ κ. Καράλη μὴ δυνάμενοι νὰ συμβιβάσωμεν πρὸς τὸν κ. Καράλην ἐλπίζομεν ὅτι θέλει εἰσαρροσθῆναι νὰ ἐκδηλώσῃ ἐκ νέου πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του, πῶς μέλλει νὰ συμβιβασθῇ ἐν τῷ μέλλοντι τὰ διεστώτα ταῦτα, ἤτοι τὸ νὰ κηρύσσεται μὲν ἐχθρὸς τοῦ διεπόντος ἡμᾶς ἀθλιῶς συστήματος, νὰ παραδέχεται δ' ὅμως διὰ τοῦ ὄλεθρου τοῦ τοῦ συστήματος νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βουλευτήριον.

— Ἀνεγνώμεν τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δημοκρατικοῦ Συλλόγου Ρήγα, τῶν γενομένων κατὰ τὰς 2, 5 καὶ 18 Ἰουλίου ε. ε. Ὅτι οὐδὲν ἔχουσι ψεκτὸν ἅπασαι αἱ ἐμβριθεῖς ὁμιλίαι τῶν ἀξιολόγων μελῶν αὐτοῦ, οὐδεὶς ἀντιλέγει, ὅτι ὅμως εἶναι ἀνάγκη νὰ προνοήσῃ ταῦτα ὅπως ἠθικῶς καὶ διαμορφωθῇ πρῶτον δεόντως τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑποδεικνυμένου καὶ παρὰ πάντων ὁμολογουμένου ὡς ἀρίστου τῶν πολιτευμάτων, περὶ τούτου οὐδεμίαν οὐδὲν ἀπομένει ἀμφιβολία. Ἐὰν τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα διακρίνεται μεταξὺ τῶν λοιπῶν πολιτευμάτων ὡς τὸ ἐκλεκτότερον καὶ ὠραιότερον τῶν ἀνθῶν ἐν τινι λειμῶνι, πρέπον εἶναι οἱ ἐπαγγελλόμενοι νὰ ἐπαναφέρωσιν αὐτὸ εἰς τὴν χάραν, ἐξ ἧς τὸ πρῶτον ἀνεβλάσθησε, νὰ προπαρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ τοῦτο μέλλει νὰ ἐμφυτευθῇ, ὅπως εὐδοκίμησῃ. Πρὸ πάσης δὲ προπαρασκευῆς, πᾶσα ἀποπειρα θὰ ἀπολήσῃ εἰς ματαιοπονίαν, καὶ ματαιοπονίαν συνεπαγομένην πᾶσαι τὰς συνεπειὰς τῆς τοιαύτης προώρου ἐπιχειρήσεως.

— Συνιστῶμεν τοῖς κ. Διευθυνταῖς καὶ διευθυντρίαις, τῶν δημοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ξάνθη καὶ ἄλλων τινῶν φιλοπόνως ἐκπονηθῆναι καὶ ἐκδοθῆναι ἀλφαριθμητικὸν, ὅπερ, ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας, ἐφάνη καὶ ἡμῖν ἰκανῶς εὐμέθοδον, καθὼς συντεταγμένον ἐπὶ βάσει τοῦ εἰσαγομένου νῦν ἐν τοῖς κατωτάτοις ἐκπαιδευτηρίοις νέου συστήματος τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

— Παρὰ τοῦ κ. Α. Ἀλεξανδρίδου, ζωγράφου, ἐν Κρήτῃ διαμένοντος, παρακαλούμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅτι ἡ παρ' αὐτοῦ γενομένη εἰκὼν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἔλαχε τῷ ἀριθ. 379, ἀνήκοντι εἰς τὸν κ. Νικόλαον Ξενουδάκη, τῆς κληρώσεως γενομένης ἐν Κρήτῃ τὴν 19 Αὐγούστου ὥραν 4 μ. μ. ἐν τῇ ἐν Ἡρακλείῳ ἐμπορικῇ λέσχῃ «ἡ Κρήτη» παρισταμένων πολλῶν ἐμπόρων. Ταῦτα διὰ τοῦ; ἐξ Ἑρμοῦ πόλεως 150 μετόχους τοῦ λαχείου τούτου.

— Τὴν 17 Αὐγούστου ἐκάρη ἐν τῇ Γυναικείᾳ Μονῇ Τήνου ἡ μοναχὴ Καλλιστράτη, κατὰ τὴν ἀπόκαρσιν τῆς ὁποίας ὁ εὐπαιδευτὸς καὶ εὐφραδὴς φοιτητὴς τῆς θεολογίας κ. Γεώργιος Λαμπάκης ἐξεφώνησε σύντομον καὶ κατάλληλον τῇ ἱεροτελεστίᾳ λόγον. Ἐπὶ τούτῳ συγκαίρομεν οὐ μόνον τῷ κ. Λαμπάκῃ διὰ τὴν ἐπιτυχῆ κατασκευὴν τοῦ λόγου του, δυνθέντος νὰ συγκινήσῃ πάντας τοὺς παρευρισκομένους μέχρι δακρύων, ἀλλὰ καὶ τοῖς φίλοις Τηνίοις, τῆς ὑπολήψεως τῶν ὁποίων δικαίως ἀπολαύει ὁ νέος οὗτος τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμῃς μύστης.

— Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ὁ μαθητὴς τοῦ Πολυτεχνείου τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος κ. Ἐμμ. Λαμπάκης ἔτυχε τοῦ πρώτου βραβείου, κατὰ τὸν ἐτήσιον διαγωνισμόν τοῦ 1878—79, ἐν τῷ σκηνογραφικῷ κλάδῳ. Διὰ συγκαίροντες αὐτῷ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην, τὸν προτρέπομεν νὰ ἐμμελῇ ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ τῆς ζωγραφικῆς, ἐν ἧ

φαίνεται ὅτι θέλει εὐδοκίμησῃ, προάγων τὸ ἐπ' αὐτῷ τὴν Ἑλληνικὴν καλλιτεχνίαν, ἧτις γοργῶ τῷ ποδὶ βραίνει πρὸς ἀκμὴν.

— Διὰ Β. διατάγματος ἀπηγορεύθη ἡ ἐκ Θεσσαλονίκης εἰσαγωγή εἰς τὸ ἑλληνικὸν βοῶν καὶ βουδάλων δι' ἄλλου μέσου, ἐκ τῶς διὰ Σύρου, Κερκύρας καὶ Λαμίας, καὶ τοῦτο μετὰ τὴν τέλεισιν ὀκταήμερου καθάρσεως.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐμποροπλοίαρχου Ἰωάν. Κριελλόκη μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ ὑπὸ πολλῶν χαρίτων πεπρωκισμένης νέας Ἐλένης Χ. Ποριώτου. Τοῖς νεονύμφουσι τούτοις εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα, εὐτεκνίαν καὶ μακροήμερον.

— Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαπραγματεύσεων μεταδίδουσιν ἡμῖν τὰς ἐπομένους εἰδήσεις αἱ ἐκεῖθεν κομισθεῖσαι ἐφημερίδες :

— Καθ' ὑπουργικὴν διαταγὴν, οἱ προσερχόμενοι πρὸς ἀσκήσιν ἐκ τῆς μεταβατικῆς ἐθνοφυλακῆς θὰ ὑπηρετήσῃσι μόνον μέχρι τέλους δεκεμβρίου ε. ε. καθότι ἀρχομένου τοῦ νέου ἔτους πύξει ἡ ἰσχύς τοῦ νόμου περὶ προσωρινῆς εἰς τὰ ὄπλα ἀσκήσεως τῶν ἀγόντων ἡλικίαν 22—24 ἐτῶν.

— Καθ' ἃ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλεται ὁ οἰκουμηνικὸς πατριάρχης ἀπεδέχθη εὐνοικῶς τὴν αἴτησιν τῆς Σερβίας, ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἡ ἐκκλησία αὐτῆς ὡς αὐτόνομος καὶ τὴν αἴτησιν συγγνώμης, ὑπὲρ τῶν σχισματικῶν Βουλγάρων τῶν προσηρτηθέντων εἰς τὴν Σερβίαν.

Ὁ κ. Κουντουριώτης κατέθηκε γραπτὴν διακήρυξιν, ὑπογεγραμμένην καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Βράϊλα, ἐν τῇ πρώτῃ συνεδριάσει δι' ἧς ἐδήλωσεν ὅτι αἱ νέα διαπραγματεύσεις ἀρχοῦνται ἐκ τοῦ σημείου ἀπὸ τοῦ ὁποίου διεκόπησαν ἐν Πρεβιζῆ· ἐπειδὴ δὲ τότε αἱ διαπραγματεύσεις διεκόπησαν διότι οἱ μὲν Ἕλληνας πληρεξούσιοι ἐδήλωσαν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ προβῶσιν εἰς οὐδεμίαν συνεννόησιν ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς νέας ὀροθετικῆς γραμμῆς μὴ βρασιζήμενων ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἰγ' πρωτοκόλλου, ἤτοι ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ Καλαμαῆ ἐν Ἡπειρῷ καὶ τῆς τοῦ Πηνειοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ, οἱ δὲ ὀθωμανοὶ πληρεξούσιοι διεκήρυσαν τὴν βᾶσιν ταύτην ἀπαραδέκτον, οἱ πληρεξούσιοι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως παρακαλοῦσι τοὺς ὀθωμανοὺς πληρεξούσιους νὰ δηλώσωσιν νῦν ἐὰν παραδέχονται ὡς βᾶσιν τῆς ἐπαναλήψεως τῶν διαπραγματεύσεων τὰς διατάξεις τοῦ ἰγ' πρωτοκόλλου.

Κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίασιν ὁ Σαβρέτ πατᾶ ἀπάντησεν ὅτι: Ἄ Ἡ Πύλη δὲν ἀποφεύγει νὰ λάβῃ ὡς βᾶσιν τῶν διαπραγματεύσεων τὸ ἰγ' πρωτόκολλον τοῦ βερολίνου συνεδρίου, διότι τὸ ρηθὲν πρωτόκολλον δὲν περιλαμβάνει οὐδεμίαν ὀριστικὴν ἀπόφασιν ἀναρροικῶς πρὸς τὴν διακανόνισιν τῶν ἑλληνικῶν ὁρίων, ἀλλὰ μόνον ἐμφαίνει τὴν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ εὐχὴν τῶν δυνάμεων. Μάλιστα ἐν τῷ συνεδρίῳ, συζητουμένου τοῦ ζητήματος τούτου, ὁ πρῶτος πληρεξούσιος τῆς Πύλης Καραθεοδωρῆ πασᾶ ἀπάντησεν ὡς ἐπομένως εἰς τὰς προτάσεις τοῦ συνεδρίου: «αἱ ἔχων ὀδηγίας περὶ τοῦ ζητήματος τούτου παρὰ τῆς κυβερνήσεώς μου, θέλω ὑποβάλλει αὐτὸ εἰς τὴν Ἰγ' Πύλην, καὶ ἐπομένως πολιτευθῆναι ἀναλόγως τῶν ὀδηγιῶν αἱ θέλω λάβει», καὶ ἀπέσχε τὴν συζητήσεων, ἐφ' ᾗ ὁ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου πρίγκηψ Βίζμαρκ κατὰ τὸ Ἠ' πρωτόκολλον ἀπάντησεν αὐτῷ, ὅτι αἱ συζητήσεις τοῦ συνεδρίου δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς ὀριστικὴν τινα ἀπόφασιν, ἀλλ' ἐκφράζουσιν ἀπλῶς εὐχὴν τῶν δυνάμεων, ἐπομένως δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνακοινωθῇ τὸ πρᾶγμα πρὸς τὴν Πύλην καὶ ζητηθῶσιν ὀδηγίαι».

— Ἡ Μεταρρύθμισις τῆς Ρώμης, τὸ γνωστὸν ὄργανον τοῦ κ. Κρίσπη, διαψεύδει τὰ ρηθέντα, ὅτι δῆθεν ὁ κ. Βαδὶγκτὼν ὑπεχώρησεν ἐν τῷ ἑλληνικῷ ζητήματι καὶ βεβαίως ὅτι

ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία ἐκ συμφώνου ἐξακολουθοῦσι περιλαμβάνουσαι τὰ Ἰωάννινα εἰς τὴν παραχωρητέαν τῇ Ἑλλάδι χώραν.

— Ὁ ἀφάρος τοῦ Βασπόρου δημοσιεύει ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν τὴν εἰδήσιν, ὅτι ὁ πρίγκιψ Λαβανὼρ, ἐν τῇ βύρμη συνδιαλέξεως, εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ λάβῃ πλήρη καὶ ὀλοσχερῆ ἱκανοποίησιν, ἐπειδὴ ἅπασα ἡ Εὐρώπη συνεφώνησεν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης δικαίας διακανόνισως τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος.

— Ἐν τοῖς περιχώροις τῶν Ἀθηνῶν ἡ μακροβιότης δὲν εἶναι σπανία. Εἰς Κουκουβάουνες χωρίον μίαν ὥραν ἀπέχον ἐντεῦθεν, εἶδομεν γέροντα διατηροῦντα σώως τὰς τε αἰσθήσεις καὶ διανοητικὰς αὐτοῦ δυνάμεις, μετροῦντα δὲ ἐπὶ τῆς ῥαχέως του ἔτη 116 καὶ ὀνομαζομένου Σιδεοπάλλη. Ἐτερος δὲ Κόπανος καλούμενος, ἀριθμεῖ 105 ἔτη, καὶ ἡ μήτηρ τοῦ γηραιῦ Κότου 95.

(Λαός).

— Εἰς τὰς ἐν Βάλτῳ ἀρχὰς προσήλθεν ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ λοχαγὸς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ὀνόματι Μουσαῖ ἀγάς Κιρκάσιος, ἀρίκετο δὲ ἤδη εἰς Μεσολόγγιον. Αἱ αὐτοῖσι ἀρχαὶ παρέσχον αὐτῷ πάντα τὰ μέσα πρὸς συντήρησίν του.

— Ἡ Πύλη, ὑπ' ὅσιν λαβοῦσα ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν Ζουδῆ ἐφένθη, λέγουσαν ὅτι τὸ κράτος ἐκτὸς τοῦ πολυκρήμου στρατοῦ εἶναι ἠναγκασμένον νὰ συντηρῇ 500,000 μωαμεθανούς πρόσφυγας καὶ παριστώσαν ὡς ἀναπόρευτον καὶ προσεχῆ φοβεράν οἰκονομικὴν καταστροφὴν, ἀπεφάσισε ν' ἀπολύσῃ ἀμέσως τὴν πρώτην κατηγορίαν τῶν ἐφένδρων, θ' ἀπολύσῃ δὲ καὶ τὰς λοιπὰς, ἅμα ὡς λυθῇ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα. Διὰ τῶν μέτρων τούτων ὁ στρατὸς θὰ ἐλαττωθῇ εἰς 100,000 ἄνδρας.

— Καθ' ἃ γράφουσιν ἐκ Πετροπόλεως εἰς τὸν αἰβιενναῖον Ταχυδρόμον ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις κατώρθωσε ν' ἀπαλλάξῃ τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τῆς μάστιγος τῶν Οὐδενιστῶν. Ἐκ τῶν συλληφθέντων κακούργων, οἱ μὲν ἀπληγχοῦντο, οἱ δὲ ἐξωρίσθησαν εἰς Σιβηρίαν. Ἄπαντες ἀνεξαιρέτως οἱ κορυφαῖοι τῶν Οὐδενιστῶν ἤρθον ἐκ τοῦ μέσου ὥστε, κατὰ τὸν ἀνταποκρίτην τῆς ἀνωτέρω ἐφημερίδος, οὐδεμία πλέον ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις ἐπλήξε θανασίμωσ τὴν ἐπονεϊδίστον ταύτην λύμην τῆς κοινωνίας.

— Κατὰ τὸν ἐν Βερολίῳ ἀνταποκρίτην τοῦ αἰχρόνου, τὸ τοκοφόρον τῆς Ῥωσσίας δάνειον εἶναι ὑπερμέγεθος. Ἡ Ῥωσσία χρεωστῆ εἰς τὴν Ὀλλανδίαν 84,507,000 φιορινίαν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν 113,760,000 λιρῶν στερλ., εἰς τὴν Γαλλίαν 565,231,000 φράγκων. Μηνὶ ἰουνίῳ τὸ χαρτονομίσμα τὸ μηδένα ἀποφέρειν τόκον ἀνέβαινεν εἰς 716,515,125 ρουβλίων· τούτοις δὲ προσθετέον ἄλλα 445,650,000 χαρτίνων ρουβλίων, ἐκδοθέντων κατὰ τοῦ; δύο τελευταίους ἐνιαυτούς. Τὸ σήμερον ἐν Ῥωσσίᾳ κυκλοφοροῦν χαρτονομίσμα ἀναβαίνει εἰς τὸ κολοσσαῖον ποσὸν 1,132,165,125 ρουβλίων.

— Ἡ αἰφνημερὶς τῆς Πέστης ἀφηγεῖται τὸ ἐξῆς περιεργότατον γεγονός, δι' οὗ ἀπαξ ἔτι ἀποδεικνύεται ἡ θυμοσοφία τοῦ ἐλεφάντος. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν τῷ θηριοτροφίῳ τῆς Πέστης περὶ τὰ μεσάνυκτα ἐνῶ πάντες ἐκοιμῶντο, φύλαξ τις κοιμώμενος πλησίον τριῶν ἐλεφάντων, αἴφνης ἐκ τῶν κραυγῶν τῶν παχυδέρμων τούτων ζῶων ἐξύπνησεν. Ὁ φύλαξ κατ' ἀρχὰς ἐνόμισεν ὅτι κύων τις ἢ γαλῆ εἰσῆλθεν εἰς τὸ θηριοτροφεῖον, μετ' ὀλίγον ὅμως ἤκουσεν ὑπόκωφόν τινα κρότον, ὅστις προήρχετο ἐκ τῆς ἀποθήκης τῶν ἐνδυμάτων, κειμένης παρὰ τὸ θηριοτροφεῖον. Προὐχώρησεν ἡμέρα μέχρι τῆς θύρας καὶ παρετήρησεν, ὅτι ἄγνωστος κροτῶν κλεπτοφάναρον, προσεπάθει νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν ἱματιοθήκην. Τάχιστα ἔλυσε τὸν μεγαλύτερον τῶν ἐλεφάντων, οὗτος δὲ κατανοῶν τὴν πρό-

θεσιν τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἐτέθη πρὸ τῆς θύρας καὶ ἐμπαρῆξας τὴν ἐξόδον τῷ κλέπτῃ, συνέλαβεν αὐτὸν μέχρι οὗ ἐλθοῦσα συνέλαβεν αὐτὸν ἡ ἀστυνομία.

— Τὸ ἀποτυρθὲν μέχρι τοῦδε χαρτονομίσμα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους ἀνέρχεται εἰς λίρας τουρκ. 4,280,000, τὸ δὲ μένον εἰς χεῖρας τοῦ δημοσίου εἰς 11,720,000, τοῦ ἐκδοθέντος ὀλικοῦ ποσοῦ συμποσομένου εἰς 16 ἑκατομ. λιρῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 29/10 σεπτ. — Ἐν τῇ σημερινῇ ἑλληνοτουρκικῇ συνδιασκέψει οἱ ὀθωμανοὶ ἐπίτροποι κατέθηκαν ἔγγραφο τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς τὴν τελευταίαν δῆλωσιν τῶν Ἑλλήνων. Ἡ σαφὴς καὶ θετικὴ αὕτη ἀπάντησις ἔτεινεν εἰς τὸ νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἀδύνατον ἢ τὸ ἀνωφελὲς τῆς συζήτησεως, ἐὰν ἡ Ἑλλάς ἐπέμενε νὰ θεωρῇ τὸ 13 πρωτόκολλον τῆς Βερολινεῖου συνθήκης ὡς ὑποχρεωτικόν, καὶ προέτεινε τοῖς Ἑλλήσι νὰ διεξαγάγῃσιν τὴν συζήτησιν κατ' οὐσίαν ἐξετάζοντες ὁμοῦ ἐὰν ἡ ὑπὸ τοῦ Βερολινεῖου συνεδρίου προταθεῖσα ὁροθεσία ἔπρεπε νὰ γείνη δεκτὴ ὑπ' αὐτῶν, νὰ ἀπορριφθῇ ἢ νὰ τροποποιηθῇ. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν οἱ Ἑλληνες ἐπίτροποι ἐφάνησαν, ὅτι κλίνουσι νὰ παραιτήσῃσι τὸ σύστημα αὐτῶν περὶ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ χαρακτήρος τοῦ 13 πρωτοκόλλου· ἀλλ' οὐδὲν ἤττον ἀνέβησαν τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν ἀπάντησιν εἰς ἡμέραν ὑπ' αὐτῶν ὀρισθησομένην, ἀφοῦ προηγουμένως συμβουλευθῶσι περὶ τούτου τὴν κυβέρνησιν αὐτῶν.

(Ληφθὲν ἐνταῦθα).

ΑΘΗΝΑΙ, 30/11. — Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διέταξεν ἑλληνας ἐπίτροπους νὰ δεχθῶσι τὴν κατ' οὐσίαν συζήτησιν τῆς ὑπὸ τοῦ 13 πρωτοκόλλου τῆς Βερολινεῖου συνθήκης ὑποδεικνυομένης ὁροθεσίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ὁ κ. Παναγ. Σάλτας ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης ΚΑΘΕΚΛΑΣ καὶ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑΣ ἀρίστης κατασκευῆς καὶ πολὺ εὐθηνάς. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τοιοῦτου εἶδους ἄς διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐν τῇ πλατεῖᾳ Λεωτσάκου κατάστημά του, πλησίον τοῦ ζυθοπωλείου τοῦ κ. Δ. Μιχαήλ ἢ Καζαμία.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Περατωθείσης τῆς διαδικασίας πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν δανείων τῆς πτωχεύσεως Ἀριστ. Ἰσχυρῆ καλοῦνται πάντες οἱ δανεισταὶ ὧν τὰ δάνεια ἐξελεχθέντα ἐγένοντο δεκτὰ εἰς συνέλευσιν συγκροτηθησομένην τὴν προσεχῆ Πέμπτην 6ην 7/Ἰουλίου ε. ε. καὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐν τῷ καταστήματι τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ εἰσηγητοῦ ἐμποροδίκου κ. Κ. Τσιροπινᾶ. Ὁ προσωρινῶς σύνδικος θέλει δώσει λόγον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ἐργασιῶν του, ὁ δὲ πτωχεύσας καλούμενος ἐπὶ τούτῳ ἐπίσης θέλει δικαιολογήσει τὴν θέσιν του, καὶ ὑποβάλλει ὅσας τυχὸν ἔχει προτάσεις περὶ συμβιβασμοῦ.

Ἀρμόδιος κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ τοιχοκολλήσῃ τὴν παροῦσαν εἰς τὰ ἐν ἄρθρ. 677 τῆς Πολ. Δικον. ἀναφερόμενα μέρη καὶ δημοσιεύσῃ ταύτην διὰ τῆς ἐφημερίδος ἢ Ἀπανόπησ.

Ἐν Σύρῳ 30 Αὐγούστου 1879.

Ὁ προσωρ. σύνδικος

Α. ΒΑΤΗΣ.

Ὁ εἰσηγητῆς

Κ. Α. ΤΣΙΡΟΠΙΝΑΣ.